

THE LABRADOR MAIN SPECIALTY / PÄÄERIKOISNÄYTTELY 2.2.2013, HYVINKÄÄ

Our judge Mr Anthony Allen gives her comments about the show and the dogs:

Firstly, my father and I would like to thank the exhibitors and committee for making our trip to Finland so enjoyable. We both commented on the superb atmosphere, especially amongst the exhibitors. Our decisions were all treated with great applause and there was a whole buzz during the day. The hospitality we received from our hosts was exceptional and the organisation superb. It was a great few days and a trip we will remember for a long time.

In general I was impressed by the quality of the exhibits, especially in the bitches that I judged. There was real depth of quality in the classes and this I consider to be a good thing – a wise old breeder once told me that you can measure the strength of a breed by the depth of quality in the bitches, and I agree with her. I came away thinking what a good position that Finnish Labradors are in.

When judging I consider the breed characteristics to critical elements but in my view the most important thing is that a Labrador can do the job it was designed to do and ensuing they are made correctly is a paramount factor. The breed standard was drawn up to produce a dog that could work all day. The Labrador is an endurance dog, not a speed merchant, and it was clear to me that some exhibits while capable of working would need to burn significantly more energy to keep up with those correctly constructed. This was telling on the move, I was looking for fit dogs specifically those that covered the ground correctly on the move. Given the excellent sized ring I was able to really assess movement.

With function in mind I thought that some exhibits were carrying far too much weight and I penalised this accordingly. In the show ring my opinion is that excess weight not only spoils the outline of the dog when standing but also detracts on the move. Weight does not equal substance, and it appeared that many exhibitors were trying to give the image of maturity by adding extra pounds. I like exhibits to be well muscled without excess fat and appropriate for their age. Please do look carefully at your dogs as you are doing them no justice by keeping them in this heavy condition.

I am concerned that some serious faults are creeping into our breed, and this is a comment I apply in almost every country that I have judged in over the last five years, short upper arms and straight fronts are of serious concern to me. The overall front angulation needs to be considered in future breeding programmes. It takes one generation to breed in bad fronts and many to breed them out. A dog with short upper arm will usually produce a lot of action but not a lot of motion on the move. These exhibits need to use more energy to get where they need to go and as a consequence are unlikely to be efficient on a full day out working.

In the Working class I was concerned with temperaments as some of the exhibits backed off me. I realise that bringing a working dog to a show ring maybe a strange experience for them, however this is not typical and had to be penalised. Temperament is one of the key aspects of a Labrador's personality, in the main they are family dogs and a good temperament needs to be paramount. It was also evident that a number of the working bred exhibits lacked the key attributes that make a Labrador, especially the double coat and substance. I can only surmise they would need to use much more energy to spend the whole day working in the field, especially in cold conditions, without that double coat. Can these dogs do a full day picking up on a cold wet day?

And I am back to my view of the Labradors as an endurance dog and this is my interpretation of the breed standard. I am sure many of us could debate the finer points and relative weightings for many hours.

Anyway back to the positives, Best in Show went to **FF & EE MVA Follies Madison**, I thought she was lovely and could easily compete at the very highest level in any of the countries I have judged in. On this occasion it was Madison's day but she was run very close by **Mallorns Ring Any Bells** and I suspect that these two ladies will change place on many occasions. I was also very impressed with my Intermediate and BB4 winner **Do Day's Dianna**, she is so right for her age and I think will have a very bright future ahead of her. I see she was from the same kennel as my **BB3 Fi MVA Do Day's Adalia** a sound moving bitch who I also rated highly.

In the dog ring I know my father was really impressed with his Best Dog **Stickypaw's Eagle Touch**, a young man who won through from the intermediate class, he just had enough in the challenge for BIS and gave way to the Bitch. My father also thought highly of his RBD **Mallorn's Ring My Bell**, who incidentally was the son of my RBB. Although I did not get to judge them I thought from the ringside there were some super males on display. The best puppy was also from the same kennel **Mallorns Mr Vain**, who I know Ian rated very highly as he did not stop talking about him all the way home! Finally the BVIS **FI KVA Markkisten Havis Amanda** who showed the youngster how to move around the ring.

Congratulations to all, you have some superb dogs over there in Finland and I am looking forward to coming back and visiting again.

Anthony Allen

Tuomarimme Mr Anthony Allen kommentoi näyttelyä ja koiria:

Ensinnäkin isäni ja minä haluamme kiittää näytteilleasettajia ja näyttelytoimikuntaa mitä miellyttävimmästä Suomen matkastamme. Meidän kummankin mielestä tunnelma oli upea, varsinkin näytteilleasettajien keskuudessa. Valintamme saivat reilut suosionosoitukset ja kuhinaa riitti koko päivän. Isäntiemme vieraanvaraisuus oli poikkeuksellista ja järjestelyt loistavia. Nämä muutamat päivät olivat upeita ja tulemme muistamaan tämän matkan pitkään.

Yleisesti ottaen koirien taso teki minuun suuren vaikutuksen, varsinkin narttujen, jotka arvostelin. Luokissa oli todella vahvaa laatua ja minusta tämä on hyvä asia – eräs viisas vanha kasvattaja sanoi minulle kerran, että rodun vahvuuden näkee narttujen laadussa ja olen hänen kanssaan tästä samaa mieltä. Palattuani mietin miten hyvässä asemassa Suomalaiset labradorit ovat.

Arvostellessani harkitsen rodun ominaispiirteiden kriittisiä tekijöitä, mutta mielestäni on erittäin tärkeää, että labradori pystyy työskentelemään siinä työssä mihin se on tarkoitettukin ja tästä johtuen on ensiarvoisen tärkeää, että koira on oikein rakentunut. Rotumääritelmän mukaan koiran tulee pystyä työskentelemään koko päivän. Labradori on kestävä koira, ei pikakiittäjä, ja minulle oli selvää, että jotkut koirat ollakseen työkykyisiä joutuvat käyttämään merkittävästi enemmän energiaa pystyäkseen tähän. Tämän huomasi liikkeissä, etsin erityisesti tiiviitä koiria, joilla oli maata voittavat liikkeet. Erinomainen kehän koko antoi minulle hyvän mahdollisuuden liikkeiden arviointiin.

Koiran toimintakyky mielessäni, jotkut koirat olivat aivan liian lihavia ja rankaisin tästä sen mukaisesti. Mielestäni ylipaino ei vain pilaa koiran ääriviivoja seistessä kehässä vaan myös huonontaa sen liikkeet. Paino ei tarkoita samaa asiaa kuin massa ja näytti siltä, että monet olivat lihottaneet koiransa tehdäkseen siitä valmiimman. Koiran tulee olla lihaksikas ilman ylimääräistä läskiä ja sopiva ikäänsä nähden. Olkaa varovaisia koirienne kanssa, lihavassa kunnossa pitäminen ei tee niille hyvää.

Olen huolestunut vakavien virheiden hiipimisestä rotuun ja tämä pätee lähes jokaisessa maassa missä olen arvostellut viimeisimmän viiden vuoden ajan. Lyhyet olkavarret ja suorat etuosat huolestuttavat minua kovasti. Joka tapauksessa etukulmaukset tulee ottaa huomioon tulevaisuuden jalostusohjelmissa. Yhdessä sukupolvessa saa huonon etuosan ja kestää monta sukupolvea päästä siitä eroon. Koira jolla on lyhyt olkavarsi saattaa olla hyvin liikkuvainen, mutta sillä ei silti ole hyvät liikkeet. Koira joutuu käyttämään paljon energiaa edetäkseen ja tämän seurauksena se ei todennäköisesti jaksa tehdä tehokkaasti töitä koko päivää.

Käyttöluokassa minua huolestuttivat koirien luonteet, koska jotkut koirat perääntyivät. Ymmärrän, että käyttökoiralle näyttelykehä on ehkä outo paikka, mutta tämä ei ole tyypillistä ja käytöksestä tulee rangaista. Luonne on yksi keskeisiä asioita labradoreilla, pääasiassa ne ovat perhekoiria ja hyvän luonteen on oltava etusijalla. Oli myös selvää, että monilta käyttölinjaisilta koirilta puuttui keskeisiä ominaisuuksia, jotka tekevät labradorinnoutajan, varsinkin kaksinkertainen turkki ja massa. Voin vain otaksua, että niiden tarvitsee käyttää paljon enemmän energiaa työskennellessään koko päivän ilman kaksinkertaista turkkia erityisesti kylmissä olosuhteissa. Pystyvätkö nämä koirat työskentelemään täyden päivän kylmänä märkänä päivänä?

Ja näin palaan takaisin näkemykseeni labradorista kestäväenä koirana ja nämä ovat minun tulkintojani rotumääritelmästä. Olen varma, että monet meistä voisivat keskustella pikku hienouksista ja painotuksista useita tunteja.

Ja sitten takaisin positiivisiin asioihin, **Best In Show oli FI & EE MVA Follies Madison**. Mielestäni tämä narttu oli ihastuttava ja voisi milloin vain kilpailla korkeimmista sijoista missä tahansa maassa, joissa olen arvostellut. Tällä kertaa oli Madisonin päivä, mutta lähelle ylsi **Mallorn's Ring Any Bells** ja epäilenpä, että nämä kaksi ladyä vaihtelevat paikkaa useaan otteeseen. Nuortenluokan voittaja ja **PN4 Do Day's Dianna** teki minuun myös vaikutuksen, oli ikäisekseen juuri sellainen, kuin pitääkin olla ja uskon, että sillä on erittäin valoisa tulevaisuus edessä. Huomasin, että samasta kennelistä tuli myös **PN3 FI MVA Do Day's Adalia**, sulavaliikkeinen narttu, jota myös arvostan suuresti.

Uroskehässä isääni teki suuren vaikutuksen hänen **Paras uros Stickypaw's Eagle Touch**, nuori mies joka voitti nuortenluokan, mutta ei vielä pystynyt haastamaan BIS narttua. Isäni piti kovasti myös **PU2** koirasta **Mallorn's Ring My Bell**, joka muuten on minun PN2 nartun poika. Vaikka en uroksia arvostellutkaan kehänlaidalta näin joitakin upeita yksilöitä. **BIS-pentu** tuli myös samasta kennelistä, **Mallorn's Mr Vain**, josta tiedän lanin pitäneen kovasti ja hän ei lakannut puhumasta siitä koko kotimatkan aikana. Lopuksi vielä **BIS-veteraani FI KVA Markkisten Havis Amanda** näytti nuoremmille mallia miten liikutaan kehässä.

Paljon onnea teille kaikille, Suomessa on loistavia koiria ja odotan kovasti seuraavaa tapaamistamme.

Anthony Allen

Käännös: Anna-Liisa Kaitila

